

[Ib Thyregård.]

man har for at gennemføre sådanne foranstaltninger, som der her er tale om.

Man har tidligere argumenteret for § 199 ved at henvise til, at man herigennem kom i forbindelse med de pågældende kvinder og derigennem havde mulighed for at gennemføre sociale foranstaltninger. Det er næppe den bedste måde at komme i forbindelse med dem på, selv om man jo har mulighederne, som det blev nævnt, med de betingede domme og et vist tilsyn osv. Men spørgsmålet er: hvilke andre muligheder har man? Har man mulighed for at gribe ind i tilfælde, hvor der er tale om en social nød og det i virkeligheden er det, som er baggrunden for den situation, de pågældende er kommet ind i?

Her kommer selvfølgelig også spørgsmålet, som hr. Kurt Brauer er inde på, om alfonseri, ind i billedet. Jeg tror ikke, det er rigtigt, at man i så vidt omfang, som der her er tale om, ophæver straffebestemmelserne for alfonseri. Det er meget vanskeligt at sondre mellem det, som hr. Kurt Brauer kalder passivt alfonseri, og aktivt alfonseri, og vi har faktisk i den seneste tid set tilfælde, hvor alfonseriet er foregået på en sådan måde, at der har været tale om udnyttelse, men hvor det måske kan være vanskeligt i konkrete tilfælde at sige, hvorledes udnyttelsen er foregået. Derfor er det nok nødvendigt med en mere almindelig bestemmelse under alle omstændigheder, fordi vi ved, at en række af kvinderne kommer ud i situationen bl. a. på grund af dette alfonseri.

Må jeg minde om, at en del af de prostituerede kvinder, som der er tale om, er sinker efter de undersøgelser, som har været foretaget, og derfor har behov for sociale foranstaltninger og også har et behov for beskyttelse gennem de regler, som i øjeblikket er gældende om alfonseri. Jeg tror derfor, man skal være noget tilbageholdende med hensyn til at begrænse straffebestemmelserne her til forholdsvis få tilfælde. Det kan være vanskeligt i de enkelte tilfælde at sige, om der foreligger en udnyttelse, som jeg har nævnt det, om der foreligger aktivt eller passivt alfonseri. Det bliver en vanskelig afgørelse for domstolene at skulle træffe i de enkelte tilfælde.

Venstres standpunkt er altså, at man nu må afvente dette sagkyndige udvalgs be-

tænkning, således som det var aftalt i forbindelse med folketingsudvalgets behandling af disse spørgsmål om straffelovens § 230 og straffelovens § 199, at vi ikke ønsker en udvikling, som medfører, at der her bliver tale om et center for prostitution; men at vi ønsker, at der gennemføres sociale foranstaltninger i så vidt omfang som muligt, og at vi finder de nuværende regler uhensigtsmæssige, fordi de rammer tilfældigt, men at man må overveje alle de muligheder, som kommer til at foreligge fra det sagkyndige udvalg, før man træffer en endelig beslutning vedrørende de spørgsmål, som der her er tale om.

Jeg kan om de andre spørgsmål nævne, at problemet om betleri er et lille problem, og jeg er enig i, at der kan være grund til at ophæve straffebestemmelserne for betleri, idet der jo findes andre bestemmelser i politivedtægten, som rammer dette. I det hele taget er der behov for en vis afkriminalisering af en række tilfælde, således at politiets kræfter kan koncentreres om de mere alvorlige forbrydelser. Man må blot nøje overveje konsekvenserne af den udvikling, der her er tale om, og navnlig må man påse, at det sociale område dækkes ind. Det er derfor, vi må afvente det sagkyndige udvalgs betænkning.

Else-Merete Ross: Fru Gunhild Due foreslog engang at sætte tjære under seksualoplysningsudvalget. Hun mente vel, at der skulle sættes ild til tjæren, og at det skulle få udvalget til at gøre arbejdet hurtig færdigt. Hr. Kurt Brauer nævner ikke noget om tjære, men jeg går ud fra, at lovforslaget er fremsat i håb om, at kriminalforsorgsudvalget hurtigst muligt vil offentliggøre sine overvejelser angående straffelovens § 199, en opgave, der blev givet udvalget i 1960 og blev noget udvidet i 1967.

I 1942 blev der nedsat et udvalg angående foranstaltninger til bekæmpelse af prostitution, som bl. a. også beskæftigede sig med § 199s eventuelle afskaffelse. 13 år senere afleverede udvalget en betænkning nr. 139 herom. Man kan roligt sige, at vi ikke er forvænt med hurtigt kommissionsarbejde eller med hurtigt arbejde i f. eks. straffelovrådet og lignende udvalg. Jeg finder, at grundig og alsidig belysning er nødvendig, inden vi ændrer lovparagraffer, men kunne der ikke